

ת"פ 53725/09/14 - מדינת ישראל נגד גולן פנחס - בעצמו, ליאור סולומון - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

12 ינואר 2016

ת"פ 53725-09-14 מדינת ישראל נ' פנחס ואח'

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	ע"י באי-כוחה עו"ד קובי הרוש ועו"ד נמרוד שחל
הנאשמים	1. גולן פנחס - בעצמו ע"י בא-כוחו עו"ד אלכס גאוסקין 2. ליאור סולומון - בעצמו ע"י בא-כוחו עו"ד בנימין גריקו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

(בעניינו של הנאשם 2)

הנאשם 1 הורשע על פי הודאתו בפריצה לרכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח וכן החזקת סכין למטרה לא כשרה. הנאשם 2 הורשע על פי הודאתו בעבירה של פריצה לרכב.

על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, בתאריך 20.09.2014 סמוך לשעה 01:30 החנתה המתלוננת צליל יפרח (להלן: "המתלוננת") את רכבה מסוג שברולט ספורט מס' רישוי 86-526-61 (להלן: "הרכב") ליד בניין מספר 70 ברחוב מבצע יואב בבאר-שבע.

סמוך לאחר מכן, הסיע נאשם 1 ואחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר") את ידידתם זהבה זופן אנגדאו ביחד עם חברתה אסנת קורם (להלן: "אסנת") ואת המתלוננת, לשכונה ב' בבאר-שבע לרחוב מבצע יואב, ברכב מסוג הונדה סיויק מס' רישוי 95-056-08 (להלן: "ההונדה") בו נהג הנאשם 1 - כאשר במהלך הנסיעה, נפלו מפתחות רכבה של המתלוננת בתוך רכב ההונדה.

בהמשך, משנסעו המתלוננת, זהבה ואסנת במונית לבילוי במועדון, הבחינו נאשם 1 והאחר במפתחות רכבה של המתלוננת. בתאריך הנ"ל, סמוך לשעה 02:30, ניגשו הנאשמים לרכבה של המתלוננת אשר חנה ברחוב מבצע יואב, והתפרצו לרכב, בכך שפתחו אותו באמצעות מפתחות רכבה של המתלוננת, נכנסו לרכב והכניסו את מפתחות הרכב למפסק המתנע.

בתוך כך, התקבל דיווח בתחנת המשטרה על חשודים המנסים לפרוץ לרכב או אז, הגיעו למקום שוטרים אשר תפסו את הנאשמים בשעת מעשה ובטרם הספיקו לממש את זממם.

בעת מעצרו של הנאשם 1, החזיק הנאשם 1 בסכין שלהבה ניתן לקיבוע, מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה. עוד מיוחס לנאשם 1, כי נהג ברכב ההונדה, זאת כשאינו לו רישיון נהיגה וכאשר הוא מעולם לא הוציא רישיון נהיגה והכול ללא פוליסת ביטוח.

על פי ההסדר, שהוצג בבית המשפט ביום 16.09.2015, הוסכם כי בעניינו של הנאשם 1 יעתרו הצדדים במשותף לעונש של חודשיים מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שרות, ככל שהנאשם ימצא מתאים לכך, מאסר מותנה וקנס לשיקול דעת בית המשפט. בנוגע לנאשם 2 - הצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם.

באת-כוח המאשימה בטיעוניה לעונש בעניין הנאשם 2, סבורה כי חרף התיקון המשמעותי שנעשה בכתב האישום, אין להקל ראש במעשיהם של הנאשמים, בפרט כאשר בית משפט נחשף לרקע לביצוע המעשים, שעה שחלק מעדי התביעה כבר העידו כנגדו. הגם שחלקו של נאשם 2 קטן יותר מחלקו של הנאשם 1, סבורה המאשימה שיש להשית על שניהם עונש זהה, שכן בשונה מעניינו של נאשם 1, לנאשם 2 הרשעה אחת קודמת, שיש בה כדי להצדיק את ההשוואה בעונשים.

בא-כוח הנאשם 2 סבור, כי מבלי להקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, הרי שמדובר בעבירת עוון שנמצאת במדרג הנמוך של עבירות רכוש בכגון דא. הענישה לה עותרת המאשימה אינה עולה בקנה אחד עם הפסיקה. האבחנה בעניינו של נאשם 2 מחייבת הסתפקות בתקופה צופה פני עתיד ולא לענישה בדמות עבודות שרות, בפרט כאשר בעניינו של נאשם 2, ההרשעה הקודמת אינה ממין העניין. הנאשם 2 מצדו, הביע צער על הסתבכותו, וציין כי הגיע לסיטואציה שלא היה אמור להיות בה.

דין והכרעה

במעשיו האמורים לעיל, פגע הנאשם בערכים המוגנים של קניינו של אדם, שלווה נפשו וכן פגיעה בסדר הציבורי.

לעניין פגיעת מעשיו של הנאשם בתחושת הביטחון של הציבור בעקבות עבירות התפרצות לרכב, יפים דברי כב' השופט עמית בבש"פ 45/10 **מסארוה נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (08.01.2010) אשר נאמרו אמנם במסגרת הליכי מעצר ואולם כוחם יפה אף לסוגיית הענישה:

"חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

בית המשפט העליון אף עמד לא אחת על הצורך בהשתתפות ענישה מרתיעה לשם מיגור תופעת עבירות הרכוש, אשר הפכו עם הזמן ל"מכת מדינה" של ממש. כך למשל קבע בית המשפט העליון ברע"פ 1708/08 לוי נגד מדינת ישראל, (פורסם בבנו) (21.02.2008):

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירות התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרור לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשוכם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש יירד לטמיון, שכן העברין לא יילכד".

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות של התפרצות לרכב, בדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי רבה ומגוונת החל מעונשים צופי פני עתיד ועד לעונשים שיגיעו לכדי עשרה חודשים ויותר. לצד האמור לעיל ובבחינת ה"שדרה המרכזית", מושגים עונשים הנעים בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 10 חודשים מאסר בפועל. על דרך הכלל בית המשפט שת ליבו לשאלה האם התפרצות בוצעה בצוותא חדא אם לאו, האם מדובר בהתפרצות מתוככמת לרבות שימוש בכלי פריצה כאלה ואחרים, האם נגרם נזק אגב ההתפרצות, האם זו נועדה לשם גניבת הרכב או לשם גניבת רכוש מתוכו, האם מדובר ברכב ייעודי, האם נגנב רכוש ושווי, וכן יתר נסיבות ביצוע העבירה בכללן תיכנון מוקדם, שעת הביצוע, רמת תעוזה וכיוצ"ב.

בחינת מידת הפגיעה של הנאשם 2 בערכים המוגנים מלמדת כי זו נמצאת במדרג הבינוני-נמוך של עבירות כגון דא. בהקשר לכך בית משפט נותן דעתו לעובדה, כי אין המדובר בהתפרצות "אלימה" לרכב או בהתפרצות מתוככמת. למקרא כתב האישום המתוקן, לא ברורה מטרת הכניסה, וכך גם לא נגנב כל רכוש. לא נגנב כל רכוש. מנגד ולחומרה יש לקחת בחשבון את אופן השגת המפתח לרכב וכך את העובדה שהמעשים מבוצעים בצוותא חדא. משקלן של נסיבות אלה לחומרה מתקנה בעניינו של הנאשם 2, שכן כפי הנלמד, לזה לא היה כל חלק בהסעתה של המתלוננת, וכך גם לא בניצול "שעת הכושר" ולקיחת צרור המפתחות שנפל ברכב ההונדה לצורך ההתפרצות. לנוכח אופן השגת המפתחות, נדמה כי אין מדובר במעשים מתוכננים, אלא פיתוי שעמד בפניו של נאשם 1 שהביאו לפעול כך.

בנסיבות המתוארות לעיל, מתחם העונש ההולם מן הראוי שהינו תקופת מאסר תקופה קצרה שיכול ותרוצה בדרך של עבודות שרות עד תשעה חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, מן הראוי שזה יהיה ברף הנמוך שלו אם כי לא בתחתיתו. מדובר בנאשם שהודה וחסך זמן שיפוטי יקר. יש בהודאה זו משום נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאשם שלחובתו הרשעה אחת שאינה ממין העניין בגין ביצוע מעשים מלפני כ-7 שנים.

לכאורה, על פי המתווה שהונח עד כה, היה מקום לגזור על הנאשם עונש קצר של כחודש ימים בדרך של עבודות שירות. חרף האמור לעיל, ובשל שיקולי האחדות בענישה סבורני, כי בעניינו של נאשם 2 ניתן להסתפק בעונש צופה פני עתיד. הדברים מכוונים בעיקר נוכח העונש המוסכם בעניינו של נאשם 1, ולפיו ייגזרו עליו חודשיים מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.

אין מחלוקת כי חלקו של הנאשם 1 בביצוע ההתפרצות לרכב משמעותי בהרבה מחלקו של נאשם 2. המדובר במי שהסיע את המתלוננת, מי שזיהה את המפתחות שנותרו ברכבו, נטל אותם, כאשר רק בהמשך של דברים הנאשם 2 הצטרף ונכנס עמו לרכב. אם לא די בכך, הרי שלמעשיו של נאשם 1 מתלווים שתי עבירות שאין להקל בהן ראש כלל ועיקר ובנסיבות מסוימות, מצדיקות אף הטלת עונש מאסר בפועל בנפרד בגין כל אחת מהן. הדברים אמורים להחזקת הסכין למטרה לא כשרה והעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא תעודת ביטוח. שתי עבירות נלוות אלו, הינן בעלות נופך של חומרה, שכן המדובר במי שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה וחרף כך נוסע בשעת לילה מאוחרת יחד עם מספר נוסעים לבילוי במועדון. כך גם מדובר בהחזקת סכין בשעת לילה כאשר לא ברור האם סכין זו הוחזקה עליו גם בשעה שהיה במועדון.

בשעה שזו תמונת הדברים, הרי שעונשו של הנאשם 2 צריך להיגזר באופן משמעותי לקולא מעניינו של הנאשם 1. הטלת עונש של עבודות שירות, ולו לחודש אחד, אין בה כדי לתת מענה להבחנה המתבקשת בין השניים. מסקנת בית המשפט אינה משתנה, חרף קיומו של רישום קודם בעניינו של נאשם 2. כפי שצוין לעיל, מדובר בהרשעה אחת שאינה ממנ העניין בגין ביצוע מעשים מלפני כ-7 שנים, שאף היא לא הייתה במדרג הגבוה של עבירות כגון דא. איזון מסוים ייעשה נוכח ההקלה בעניינו של נאשם זה בגובה הקנס אותו ישית בית המשפט על הנאשם 2.

סוף דבר, בשל כל המפורט לעיל, הנני לגזור על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור כל עבירת רכוש;
- ב. 4,000 ₪ קנס או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשמונה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.4.2016. קנס זה יקוזז מתוך הפיקדון המצוי במ"ת 53735-09-14.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום, ב' בשבט התשע"ו, 12/1/2016, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

(בעניינו של הנאשם 1)

לאור דברי בא-כוח הנאשם 1 לפיהם הפנייתו של הנאשם בתיק אחר לצורך בדיקת התאמתו לביצוע עבודות שירות נעשתה הגם שכלל לא ברור האם במסגרת אותו תיק יירצה עבודות שירות או הצדדים יגיעו להסכמה הכוללת ריצוי מאסר בדרך שכזו, ועל מנת שלא לעכב את עניינו של תיק זה, הדיון יידחה ליום 21.2.16 שעה 9:00.

עותק החלטה זו יועבר לידי הממונה על עבודות שירות אשר מתבקש להגיש חוות דעת בנוגע לנאשם 1 ללא קשר לתיקים אחרים, לרבות קביעת מועד קונקרטי לתחילת ריצויים, וזאת במידה שהנאשם ימצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

נוכח בעיות בהתייצבות של הנאשם 1 לדיונים בעניינו, לרבות הוצאתם של צווי הבאה ונוכח התמשכות ההליכים, הרי שמחובת הנאשם ובא-כוחו ליצור קשר ביוזמתם, מיד בסמוך לאחר הדיון, עם הממונה על עבודות השירות, לצורך זימונו של הנאשם לראיון התאמה. ככל שלא ייווצר קשר טלפוני יהיה על הנאשם 1 להתייצב פיסיית במשרדי הממונה על עבודות השירות.

הנאשם 1 מוזהר כי במידה שלא יתייצב לדיון בעניינו ניתן יהיה להוציא צו הבאה, כאשר בזו הפעם יהיה ללא אפשרות שחרור. עוד מוזהר הנאשם 1 כי במידה שלא יתייצב לממונה על עבודות השירות מכל סיבה שהיא, או אז עונש המאסר המוסכם ירוצה מאחורי סורג ובריח ולא בדרך של עבודות שירות.

ניתנה והודעה היום, ב' בשבט התשע"ו, 12/1/2016, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט